

ՄԱՍԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվան 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Маска».

Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Է Ք Օ Ն № 253.

Խմբագրությունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առաջօրեից).

Յայտարարութիւնը ընդունվում է առանձին լեզուով.

Յայտարարութիւնը ընդունվում է առանձին լեզուով.
Խմբագրութիւնը տողաւորում է 10 կոպեկով.

Տ է Լ Է Ք Օ Ն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Լուրջ վերաբերմունքով.— Ներքին Տեսչական
Թիւի. Փոքրիկ նկատողութիւններ. Նամակ
ներկայից. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՆ. Նամակներ Անգլիայից. Արտաքին
լուրեր. — ՀԵՌԱՅԻՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Գրառութիւն-
այսի արձանի բացումը:

ԼՈՒՐՋ ՎԵՐԱԲԵՐՄՈՒՆԻՔ

Այն եղելութիւնները, որոնք տեղի ու-
նեն Թիֆլիսում այս վերջին շաբաթների
ընթացքում, առաջ են բերել հասարա-
կութեան մէջ մի շարք էական խորհրդա-
ծութիւններ մեր երկրի անցեալի, ներ-
կալի և ապագայի մասին:

Արդարեւ Վրաստանի միացման հարիւ-
րամեակի լրանալը ծնում է մի շարք հար-
ցեր՝ թէ ի՞նչ վիճակի մէջ էր Կովկասը
մի հարիւր տարի սրանից առաջ, ի՞նչ
առաջադիմութիւն արեւ նա մի դարի
ընթացքում, որքան նա կարողացաւ բա-
ւարարութիւն տալ այն պահանջներին,
որոնք կարեւոր են քաղաքակրթական և
կուլտուրական հաստատ գարգացման հա-
մար: Միւս կողմից ցուցահանգէսը ասպա-
րէզի վրա է դրել Կովկասի արդիւնաբե-
րութեան բաղմունտի հարցերը և սպա-
սում է նրանց լուծման:

Ի՞նչ էինք մենք, և ո՞ր ենք
գնում.— ահա այն հիմնական հարցե-
րը, որոնք ներթ են տալիս բազմա-
թիւ խորհրդածութիւնների համար: Սա-
կայն ցաւելով պէտք է յայտնենք, որ այդ
խորհրդածութիւնները չեն կրում լուրջ,
համակարգված մտածողութեան կնիք ի-
րանց վրա: Նրանք յայտնվում են, իբրեւ
սրտխոտութիւններ, իբրեւ կողմնակի դա-
նակներ և չեն վերածվում մի որոշ սիս-
տեմի, որից կարելի լինէր օգտվել ծրա-
գիր մշակելու այն միջոցների մասին, ո-
րոնք կարող են նպաստել մեր հասարա-
կական և տնտեսական առաջադիմու-
թեան:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԳԱՄԱՆ ԲԱԹԻՊԱՅԻ ԱՐՁԱՆԻ ԲԱՑՈՒՄԸ

Կիրակի, սեպտեմբերի 23-ին, գեղեցիկ, տաք,
ամառային օր, երկինքը ժպտում է, ինչպէս
այն օրը, երբ ինքը տարի սրանից առաջ մենք
թաղում էինք Գրառութիւնային Սուրբ
Խաչի բակը գեղեցիկ զարդարված է զրօշակ-
ներով և կանաչ դալարէ կամարներով: Կա-
մարները բարձրանում են և արձանի վրա
Դեռ թաղումից մնացած 18 պատկերը կախ-
ված են կամարներից: Արձանի պատմանդանի
տակը երեք աստիճաններ են, ցածինը.— ման-
րանկար, մնացած երկուսը տաշած սեւ լաբրա-
զորաքարեր: Երկու գեղեցիկ կարմիր հատա-
քարեր, որոնք վրա դարձնել մի փոքր սեւ
լաբրազորաքար և այդ լաբրազորաքարի վրա
սարքած կիսարձանը: Ընդամենը արձանը ու-
նի բարձրութիւն 5 արշին և ծանրութիւն
500 պուտ: Արձանը *) չքեղ է և լաւ տպա-
ւորութիւն է թողնում ամեն կողմից և մեծ
պատիւ է բերում մեր երիտասարդ քանդակա-
գործ Անգրէաս Տէր-Մարութեանին, որի տա-
ղանդը, չնորձը և ճաշակը աչքի են ընկնում
իսկոյն, արժանի են մեր ուշադրութեան և
կարօտ են գնահատութեան:

Վերելը փորագրված է 8 XI 1830
22 VIII 1892
Եւ յետոյ հետեւեալը.

*) Կիսարձանը ձուլված է Վոսկիլայում եղը. Վի-
նիվսկու ձուլարանում, իսկ պատմանդանը պատրաս-
տել է Բոստովում պ. Մենցիոնէ մեծ շնորհով:

Մամուլի մէջ մի թիւթե կերպով ար-
տադրում է հասարակութեան մէջ կա-
տարվող մտաւոր շարժման արտայայտու-
թիւնը: Եւ հասարակութիւնից է կախ-
ված, որ այդ արտայայտութիւնը աւելի
որոշ ձևեր ստանայ. նա ինքը պէտք է
աւելի լուրջ կերպով վերաբերվի իր ա-
ռօրեայ կեանքի վրա ազդող հասարակա-
կան և արդիւնաբերական խնդիրնե-
րին: Միայն լուրջ ուսումնասիրութեան
և գործունէութեան վրա կարելի է հիմ-
նել կուլտուրական առաջադիմութիւն:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՓՈՔՐԻԿ ՆԿԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Վերջապէս, չորս տարվայ ընդմիջումից յե-
տոյ, մենք ունենք Թիֆլիսում կանոնաւոր դե-
րասանական խումբ: Խումբը կազմված է ըն-
կերական հիմունքների վրա, մասնակցում է
մեր աչքի ընկնող դերասանական ոյժերի մե-
ծամասնութիւնը: Մեր բեմին ծառայողները
աշխատում են իրանց ոյժերը ներածին չափ
մեր բեմի գոյութիւնը պահպանելու համար ու
մնում է հասարակութեան աշակցութիւնը, և
մենք էլ ուրիշների հետ ցանկանում ենք կա-
տարեալ յաջողութիւն մեր դերասանական ըն-
կերութեանը:

Ամսին 22-ի ներկայացմանը՝ չը նայած որ
առաջին էր՝ թատրոնը գրաւել էր համեմատա-
բար քիչ հասարակութիւն. գուցէ պատճառը
անձրեւային եղանակն էր և ընկերութիւնից
դուրս մնացած դերասանների ու դերասանու-
հիներին անտակտ վարմունքը՝ որ նոյն օրը նա-
նակ էին մի ուրիշ հայերէն ներկայացում
Անդուսականութեան թատրոնում: Վերջին երե-
ւոյթը ի հարկէ շատ ազդեղ էր և ինչպէսզէն է
թափառվել քաղաքային շրջանի լիակատար
մեղքը.— «ПОЖАЛОВАНИЕ»-ները՝ միմեանցից մուշ-
տարի խելու համար. մեր հասարակութիւնը
գիտարութեամբ է պահում մի խումբ, ուր
մնայ որ մի քանի խմբի բաւարարութիւն տա-
րայ մենք ուզում ենք մեր դերասանական
ընկերութեան ուշադրութիւնը հրաւիրել մի

Մի կարծէք որ ես սին փառքի համար
իմ հառաչանքով լըցրի... աշխարհ.
Այս հէգ տմբի ծափն ու դովբին
Կարօտ էր բնաւ իմ հպարտ հոգին...
Այո, իմ քնարի տըխուր ծայրերը
ճրնցեցին հայի հոգու լարերը,
Արին էլ աղբի սըրտէ ջրանցին,
Կրտիճի աչքէ բոնը փախուցին:
Ստորին քարի վրա փորագրված է.
Մեղքերի քեփ ու ջու գտակիր,
Գահարնէ հաստ, լուրն խեղճ ազգիդ
Ու անկէ էտե չի ցախի հոգիս,
Թէ որ տուն ինձի չի սիրես, առիւ...
Եվ որ շատ տարի կանցնեն ու կերթան
Ու օսկներուս ի՞նչ ալ չէ մնալու,
Հա՛ւիտ, խեղճ հայեր, ձեր օրդիւ կուգան
Գապիւրն մեղքը ֆողիս վրա լալու:
Երկրորդ երեսում գրված են հետեւեալ եր-
կու տողերը.

Բանաստեղծ, ինչ փոքր, որ քու սըրտի մէջ
կան վըշտեր հաղար,
Ահօ որ քու վըշտից պիտ ծագի պատգամ
քու ազգի համար:
Ետեւի մասում փորագրված է՝ Գա թի պա,
կարծես երեք քարերի վրա, իրարից բաժա-
նած, ակնարկութիւն գրականական ընկերու-
թեան Գ. Բանաստեղծի, Մ. Թիմոքեանի և
Ռ. Պատկանեանի: Ստորին լաբրազորաքարի
վրա գրված է քնար, ժողովների վրա գրած
Ռաֆայէլ Պատկանեանի Ծաղիկները պատրաստ
չին Աստիճանների մօտ փոխված է կարմիր
մահուդ, որի վրա գրած են տասներկու պատկ-
ներ՝ չքեղ արձանիկ.— Մօսկվայի հասարակու-
թիւնից, մետաղից և ծաղիկներից հետեւեալ
հաստատութիւններից.— «Մշակի» խմբագրու-
թիւնից, Նոր-Նախիջևանի քաղաքային վար-
չութիւնից, արհեստագործաց, Գոգոյեան, Թե-
մական զարդաներից, եկեղեցական հոգաբար-
ձութիւնից, Թատերասերաց ընկերութիւնից,

հանգամանքի վրա՝ որ մեր կարծիքով կարող է
շատ նպաստել դրամական աջողութեանը.— Դա
տեղերի գնների հարցն է: Երկար տարիների
փորձերից պարզվեց, որ մայրենի թատրոն չէ
յաճախում մեր փչացած, իրանց արիւնքով լի
համարող, բերօղիւտ դասակարգը, շատ սա-
կաւ է յաճախում միջին վաճառական դասա-
կարգը, ուրեմն մնում է միմյանի ծառայող
դասակարգը, մեծ մասամբ նախկին ուսուցիչ-
ներ, դասաւանդներ և այլն և գաւառներից
եկող վաճառականները: Եւ ահա իսկապէս
արանք են մեր բեմը պահպանողները, ուրեմն
գնեք նշանակելիս՝ պէտք է ամենից առաջ ու-
շադրութեան արժեք տրանք դրամական միջոց-
ները: Թատրոն սիրող և յաճախող դասակարգը
մեծ մասամբ ունենալով եկամուտ ամսական
80—150 ռ., որքան էլ որ ցանկանայ, չէ կարող
չարունակաբար յաճախել թատրոն, որտեղ ա-
մենաէական տեղը վերնայարկն է— 40—50 կ.:
Իսկ այնուհետեւ իսկոյն գալիս է 1 ռ. 25 կ.
և աւելի թանկ: Երեւակայեցէք այդպիսինե-
րից մէկի դրութիւնը, որ ուզում է իր ընտա-
նիքն էլ հետ տանել թատրոն. նա, որպէս զի
ազատ մնայ վերնայարկի սրախօտութիւններից
և վերջէն վարտերի տոմսակներ, պէտք է մի-
միայն տոմսակի համար վճարէ 4—5 ռ., իսկ այդ-
պիսի շաղկապութիւն դժուար թէ մեր թատրոնի
սիրահար դասակարգը կարողանայ իրան թոյլ
տալ ամսական մի կամ երկու անգամից աւելի:
Զէ որ երբեմն էլ հարկաւոր է յաճախել նաեւ
օտար ներկայացումներ, իսկ որ այդպիսիները
կան և ամենամեծ բաղձանքով ուզում են շատ
անգամ և ընտանիքով յաճախել թատրոն, բա-
ւական է խօսել դրանցից մի քանիսի հետ և
կամ անտրակտներում անցնել նրանց միջով և
չալ խօսակցութիւնների, կր տեսնէք որ ա-
մենք էլ մի են նոյն գանգաւն են անում:

Ապա ուրեմն ի նկատի ունենալով այս ամենը՝
մեր կարծիքով լաւ կը լինէր թէ հասարակու-
թեան և թէ դերասանական ընկերութեան
համար, եթէ ներկայ գնեք պակասագինէին
ուղղակի մէկ երրորդականով, օրինակ գալե-
րէայի ամսական վերջին 3 կարգերը 25 կ. միջին
կարգերը 30 կ. առաջին կարգը 35 կ., բալկոնի
երկրորդ կարգ 70 կ., առաջին 80 կ., պար-
տերի վերջին կարգերը 80 կ. և 1 ռ. և այդ-

հայտնեաց ընկերութիւնից, բարեգործական
ընկերութիւնից, Մօսկվայի ուսանողներից,
Նոր-Նախիջևանի կանանցից և օրիորդներից:
Պատարագիւր վանհայրն է, Վահան վարդա-
պետը, ներկայ են յայտնող Մուշէ վարդապետ,
քաղաքի բոլոր աչքի ընկնող քանանները և
երգեցիկ խումբը: Հոգեհանգիստը չը վերջա-
ցած, արձանի մօտ, առաջ խօսում է Գր. Չալ-
խուշեանը: Ահա նա ինչ ասեց.

«Որովհետեւ սկզբից մինչև այսօր յանձնա-
կոտով եղած չէ են մենք նրա գործին գլուխ
կանգնած, մեր վրա ծանրանում է պարտք
տալ հաշիւ, մի կարծէք.— նիւթական, ոչ. նիւ-
թական հաշիւ մենք տուել ենք և դեռ պիտի
տանք մեր մամուլի միջոցով. ես խօսում եմ
բարոյական հաշիւ մասին:

Գրառութիւնային թողել է հետեւեալ կը-
տակը.

Նեանքիս մէջ մի հատ սին փառք ունեցալ,
Սուրբ էջմիածնում թաղվել ցանկացալ.
Սիրելիս իմ աղջ, թէ Սատուած օրես,
Այս իմ մի հատիկ իղձս կատարես:

«Խոնարհվելով այդ կամքի առաջ, մենք դի-
մեցինք ուր հարկին կը գրով, անձամբ, բայց
անկարող եղանք մեծ բանաստեղծի մի հատ
վերջին իղձը կատարել... Այնուամենայնիւ, թէ
թաղման ժամանակ, թէ այժմ արձանը կանգ-
նելիս, մենք աչքի առաջ ունեցել ենք այդ
հանգամանքը և եթէ մի օր ստացվի թոյլտու-
թիւն, մարմինը կարելի կը լինի տեղեփոխել
և կտակը կատարել... Մեզ համար մի տեսակ
միջիթարտ թիւն է, որ մենք ժամանակին կա-
րողացանք թաղել նրան այստեղ: Զէ որ ա.
Խաչն էլ ս. էջմիածնի թէեւ հեռացած, բայց
և անբաժանելի կտորն է. չէ որ մեծ բանաս-
տեղծի կողքին կանգնած է մեծ հրապարակա-
խօսը: Եւ մոռնելով վանքի տաճարը են իջնելով

պէս հետեւաբար պակասեցնել, այն ժամանակ
կը տեսնենք, որ թէ մուտքը աւելի շատ կը
լինի և թէ հասարակութիւնը մեծ թւով կը
օգտվի արված ներկայացումներից:

Կարծում ենք, դերասանական ընկերութիւնը
ի նկատ կառնի հասարակութեան արդարացի
տրտունջը և միջոցներ ձեռք կառնի այս ան-
յարմարութիւնը վերջացնելու՝ մասնաւոր որ
Թիֆլիսի միւս երկու թատրոններն էլ ունեն
մեր մասնացոյց արած յարմարութիւնները:

Անյուշ

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Սեպտեմբերի 20-ին

Թեմական դպրոցի վերջին տխուր անցքերի
ֆինալը դերազանցեց մինչև այսօր տեղի ու-
նեցածներից: Կաթողիկոսական կոնգրակը կա-
տարվեց այն կէտերում, ինչ որ Սուքիաս Ե-
պիսկոպոսն էր ծառայում և անկատար թողն-
վեց այն կէտերում, որոնք չէին ծառայում
նրա չանքին: Արձակված եօթն ուսուցիչնե-
րից մէկն էր Խոսեան, որը համաձայն վերջին
կոնգրակի պիտի հրաւիրվէր նորից պաշտօնի:
Բայց այն ժամանակ, երբ հրաւիրվեցին Սու-
քիասի եղբոր-որդին.— Մակար Տէր-Մարգարէ-
ան.— ամենանշանակաւ ուսուցիչներից և Մե-
րոպ արքեպիսկոպոսի եղբոր-որդին, Սմբատ
Սմբատեան և միւսները, յանկալ չ տեսել
պաշտօնակատար, դպիր Մարգիւ Տէր-Գաբրէ-
լեանը, հեռագրում է ինչեալ ուսուցիչին, որ չը
գայ: Ահա Սուքիասի խնամիրարութեան գլուխ
գործընդ. Խոսեանը գործի է, հետեւապէս
ոչ մի կապ չունեցող էջմիածնի հետ. արքե-
պիսկոպոս հօրեղբոր չունի և ոչ էլ վարդա-
պետ բարեկամ, ուրեմն ինչու անհաշիւ գործ
բռնել, թէկուզ կոնգրակը այդ հրամայէր: Կամ
ինչ զանցառութիւն կոնգրակի դէմ, քանի որ
կոնգրակները խմբագրում են նոյն իսկ այստեղ,
Երեւանում. այլ խօսքով Սուքիաս եպիսկոպո-
սը ինքը գրում է, ինչն էլ ջնջում է Միսիկ
զանցառութիւնը կաթողիկոսական ստորագրու-
թեան դէմ է, որին կարեւորութիւն չեն տալիս
վհարանում: Վերջապէս ինչու դարմանանք,
քանի որ Սուքիաս եպիսկոպոսը կոնգրակը, մի
այլ անգամ, էջմիածնի է յետ դարձրել Սու-

եկեղեցու սանդղակներից, մենք միշտ պիտի
տեսնենք երկուսին, կողք կողքի կանգնած,
տեսնենք և ճանաչենք մէկի քնարի հանձարը,
միւսի սուր գրիչը, մէկի «Հէմի էլ լոնջը»,
միւսի «Հէմի էլ խօսնեք», մէկի «Հայկ ու
Լեւոնին մօտանանք, եղբարք», միւսի «Հայկ
ու Լեւոնին ինչեք, եղբարք»...

Հասարակութեան և մամուլի առաջ մենք
պատասխանատու ենք ամեն մի տողի, ամեն
մի խօսքի համար, որ փորագրված են
արձանի վրա: Մենք ցանկացել ենք, որ բա-
նաստեղծը ինքը խօսէ իր արձանից, ինչ
էր, ինչու էր նա երգում, ինչ էր նրա
վիճակը և ինչ էր նա սպասում մեզա-
նից... Կարօտ էք քան փառքի զանք բանա-
ստեղծը և արհամարում էր մեր գովքը և
ծափը: Եւ սակայն նա երգում էր որովհետեւ
աստուածային կրակը վառված էր նրա կրծքի
մէջ և այրում էր իսկապէս երգ էլ չէր նրա
երգածը, այլ հառաչանք, ծանր հառաչանք հայ
աշխարհի Գամելով ճաղիւս արտէ արիւնը և
փախցնելով կտրիճի աչքէ զուլը, հառաչանքը
դառնում է պատգամ մեր ազգի համար: Այդ
պատգամն է.— պահպանէ հաւատը և շե-
ղուդ: Բայց, ափսոս, դառն էր բանաստեղծի
վիճակը: Պատգամը ծագում էր նրա հաղար
ու հաղար վրտերից և վտերը ծանր էին և
մաշում էին, քանդում նրա կուրծքը: Իրիսա-
նակ սիրոյ և յարգանքի, տեսնելով չորիջը
ատելութիւն և սառն անտարբերութիւն. նա
երգում էր, որ կը գայ նրա համար էլ վեր-
ջապէս մի օր, մի պայծառ օր. նրա ոսկորնե-
րի հեռքն էլ մնացած չեն լինի, հայերը պիտի
վազեն, գան, չքեն, չքեն գերեզմանի վրա,
պապերուն մեղքը ֆողի վրա լալու:

«Մարգարէութիւնը կատարվեց: Մենք վաղել

քիստ եպիսկոպոսը այնքան յայտնի է մեր հասարակությանը, որ նրա վերջին արարքները միանգամայն համապատասխանում են նրա ուղղութեան, նրա գործերին: Այս բանին, մինչև անգամ, մեր հասարակութիւնը սովորել է չը դարձնել, բայց որ այդ նոյն հասարակութիւնը շուտաւարժ ակամատեան է, թէ ինչպէս մի Սուքիաս, ամբողջ էջմիաթիւնը եւ վեհարանը իր «բռն» մէջ առած, շուտ է տալիս իր ցանկացածի պէս, այդ ծանր անհոգութիւնը, այդ վիշտը չի մոռացվի եւ անշնչելի կը մնայ իրաւագործի եւ արհամարհված հասարակութեան արտի խորքում:

Գուցէ այս անգամը տպւած լինեն, երբ Թիֆլիսում կաթողիկոսի ձեռքը հասնի հոգաբարձութեան հրաժարականը, մի հրաժարական, որը իր իրաւացի պատճառաբանութիւններով ապագայ պատմաբանին առատ ներժ կը տայ այս տխուր րօպէսները նկատմամբ: Ինչ կարող էր անել հոգաբարձութիւնը:

Բ. Վ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Երէկ, սեպտեմբերի 27-ին, առաւօտեան ժամի 10-ին, Թիֆլիսի արքունական թաղարանում տեղի ունեցաւ ներկայացում, որին ներկայ էին Թիֆլիսի եւ Գուրայիսի ազգաբնակչութեան ներկայացուցիչները եւ կովկասեան պատերազմների վէտէրանները: Ապա ցերեկվայ ժամի 2-ին, Զիարչաւի հրապարակի վրա, տեղի ունեցաւ ճաշ եւ ժողովրդական օմոնախմբութիւն յիշված ներկայացուցիչների եւ վէտէրանների համար: Երեկոյեան ժամի 7 1/2-ին վրաց ազնուականութիւնը, Թիֆլիսի արտիստական ընկերութեան շինութեան մէջ, ճաշ տուց ընթերցադէպ Անձերին եւ այլ հրաւիրվածներին: Արտիստական ընկերութեան չորս զանգնեցնում պատրաստված էր սեղան 900-ից աւելի հիւրերի համար: Կենտրոնական մեծ դահլիճում բազմել էին Սոցառափառ հիւրերը, զանազան հիմնարկութիւնների գլխավորները եւ առհասարակ բարձրաստիճան անձինք: Այդտեղ էին հայտը կաթողիկոսը, Արքեպիսկոպոսը, Եկեղեցական կրօնի գլխավորները, օտար պետութիւնների հիւպատոսները եւ վրաց ազնուականութեան ներկայացուցիչները: Ծաշի ժամանակ կենցանգը առաջարկվեցին թաղարանի նախը, Թագաժամանդը, Մեծ-Իշխան Միխայիլ Նիկոլաւիչի, յունական թագուհու, էկզարխի, Կաթողիկոսի եւ ուրիշների: Ծաշի ժամանակ երաժշտական օրկեստրը ածուծ էր զանազան պիեսներ: Ծաշից յետոյ Սոցառափառ Հիւրերը գնացին տեմեկու արտիստական ընկերութեան թատրոնը եւ ապա վերադարձան պալատ: Երեկոյեան քաղաքը լուսավառված

ենք, եկել, կանգնել նրա հողի վրա: Բայց մենք չենք լալիս: Այստեղ արտասուքի, լացի տեղ չէ, այստեղ ցուրտ է անմահութեան քաղցր եւ թարմ ցուրտը: Կանցնեն աստիներ, դարեր, կը մամռատի արթը կիսարձանը, կը մաշվի հաստաքարէ պատուանդանը, ինչ փոթի, այդ քաղցր եւ թարմ ժպիտը կը մնայ կանգուն կապոյտ երկնքի նման: Ուրեմն ցածր, ցածր խոնարհեցե՛ք ձեր գլուխները մեծ անուան, հանձնար եւ յիշատակի առաջ: Ուստի Պատկանեանը մեռաւ, բայց Գամառ-Գաթիլիան կարող չէր մեռնել, նա մնաց:

Արքեպիսկոպոսը հայր, հայ ազգի բերնից, հայ ազգի անունից եւ գիմում եմ ձեզ, ես յանձնում եմ ձեզ այս արձանը եւ յանձնելով, սիրում եմ հեւատանը, որ այստեղ եմ: Թէ ձեր, թէ ձեր յաջորդների ամենավեամ եւ ամենասիրելի պարագների մինը կը լինի հոգալ այս արձանի մասին...

Մօսկվայի պատգամաւոր բանաստեղծ Ալ. Մատուրեան կարգաւ Մօսկվայի ուսանողների գեղեցիկ եւ զգացված ուղերձը: Միւս պատգամաւոր երգչուհի հասարակածաւոր Ստ. Մա. միկոնեան, պարզելով ժողովրդին բանաստեղծի նշանակութիւնը, մատնանիլ արեց, որ պէտք է հետեւել նրա օրինակին: Արհեստաւորացի դարձող ուղերձից յետոյ Ալ. Մատուրեանը կարգաւ հետեւեալ ոտանաւորը՝

Ո՛ր ես, հայ բլրուր, ձայնիդ է կարօտ Մեր հողին էրված, մեր սիրտը եարթաւ... Սեւ սուգ է պատել մեր կեանք ու օրին, Սեւ թուխ է կապել մեր սար ու ձորին... Վայ, սեւ գիշերն է մեր կեանքը մաշում, Բո լոյս-երգերի կարօտն ենք քաշում... Ո՛ր ես, հայ բլրուր, ձայնիդ ենք կարօտ, Ձեռ երգում է մեզ զարնան առաւօտ... Մեր օրն ու արեւ մըթնել, սեւացել, Դժոխքի դուռն է մեզ կեանքը քացել:

էր, ինչպէս նաեւ նրա չըջալայ լեռները:

Զորեքաբերի, սեպտեմբերի 28-ին, ինչպէս արդէն հաղորդել էինք, Կովկասեան կառավարչապետի պալատում տեղի ունեցաւ Բարձրագոյն ռէսկրիպտի ընթերցումը: Ապա Թիֆլիսի ազնուականութեան պարագլուխ իշխան Մէլիքով մի ճառ ասաց, որով ազնուականութեան շնորհակալութիւնը յայտնեց Բարձրագոյն ռէսկրիպտով նրան պարգեւած բարիքների համար: Իշխան Մէլիքովի ճառից յետոյ Նորին Կայսերական Բարձրութիւն Մեծ-Իշխան Միխայիլ Նիկոլաւիչի ղիմեց Թիֆլիսի եւ Գուրայիսի նահանգների ազնուականութեան երիտասարդ սերնդին եւ յոյս յայտնեց, որ նա եւս կը գնայ իր նախորդների շաղկով եւ նոյն հասարակածութեամբ ու անձնութեամբ կը ծառայէ ընդհանուր հայրենեքին: Դիմելով Պետերբուրգի, Մոսկվայի, Կիեւի եւ Ռուսաստանի այլ նահանգների ազնուականութեան պարագլուխներին, Մեծ-Իշխանը ուրախութիւն յայտնեց նրանց ներկայութեան համար եւ ցանկութիւն, որ նրանք վրաց ազնուականներին վերաբերվեն եւ ընդունեն, ինչպէս իրանց եղբայրներին: Ապա վրաց ազնուականութեան ներկայացուցիչները կառավարչապետի պալատից ուղեւորվեցին Սիօնի մայրեկեղեցին, որտեղ առաւօտեան ժամի 9-ին Վրաստանի էքզարխ Յովսէփ Կովկասի ուսական թեմերի վիճակաւոր եպիսկոպոսների հետ միասին պատարագ մատուցեց: Պատարագին ներկայ էին Նորին Բարձրութիւն Մեծ-Իշխան Միխայիլ Նիկոլաւիչի, Նորին մեծաւորութիւն յունաց թագուհի Օլգա Կոնստանտինովնա, Մեծ Իշխանի Նիկոլայ Միխայիլովիչ եւ Գէորգի Միխայիլովիչ, մեծ-իշխանուհիներ՝ Մարիա Գէորգիւնա եւ Ելենա Վլադիմիրովնա, յունական արքայադուքին Բրիտանոֆը եւ Անդրէյ, Կառավարչապետ իշխան Գոլիցին, նրա օգնական Յրէզէ, Թիֆլիսի նահանգապետ Սվեչին եւ այլ պաշտօնական անձինք: Պատարագից յետոյ՝ ուսական հոգեւորականութիւնը, ժողովրդի անպիսի բազմութեան ուղեկցութեամբ, դուրս եկաւ եկեղեցուց եւ հանդիսաւոր թափօրով ուղեւորվեց դէպի Գուրայիսի հրապարակը: Սիօնի եւ Միջին փողոցներում, Երեւանեան հրապարակի վրա, ապա Դիօրցովայիս եւ Գոլովինսկի փողոցներում, օրոնցով անցաւ եկեղեցական թափօրը, կանգնած էին զինուորների, զինուորական զբաղւորների աշակերտների եւ կովկասեան պատերազմների վետերանների շարքեր, առանց զենքի, եւ հետաքրքրվողների խումբ բազմութիւն: Գուրայիսի հրապարակում կատարվեց հանդիսաւոր մաղթանք թագաւոր Կայսրի եւ Կայսերանայի ամբողջ Ընտանիքի արեւաշաւտութեան համար: Ժամի 2-ին, մաղթանքից

Բաղդն էլ մեզանից երես չուտ տուել, Խեղճ հային կրակի բերանն է գցել, Երվում ենք անմեղ, օղբանքս եարթաւ՝ Գո ղեզ ու դարձան երգին ենք կարօտ: Սարգստը ընկա՛մ մենք վայ ենք կանչում, Բաղդաւոր ազգեր մեզ չեն ճանաչում, Բաղդաւ ենք, ծարւս, անտէր, խղճալի— Հայ, շուր ենք ուղւում մեզ թոյն են տալի: Մեր ճամբէն դժուար, մեր ճամբէն քարոտ: Ո՛ր ես, հայ բլրուր, ձայնիդ ենք կարօտ... Լեզուով չի պատմվի հայի դարդ ու ցաւ, Հայի արեւնով աշխարհ ներկվեցաւ: Մերտն է մըխկտում, սիրտն է սեւանում, Ոչով մեր ձէնին ականջ չի անում: Ո՛ր ես, հայ բլրուր, երգիդ է կարօտ Էս սեւ օրերին մեր սիրտը եարթաւ... Բլրուր, դու մեզ հետ անցվում ու լալիս, Մեր անյայտ օրին՝ յոյս էիր տալիս: Դու առում էիր—մազք եմ, մի սգա՝ Վեռնով եմ, վաղ ուշ զարուրել պիտ գայ: Բայց, ակա, չը տեսանք զարուս վարդաճոտ Ո՛ր ես, հայ բլրուր, ձայնիդ ենք կարօտ...

Հոգեհանգիստը վերջացաւ: Միջայլ Նալբանդեանի վրա դրված էր մի չքեղ պսակ նոյնպէս Մօսկվայի հասարակութիւնից եւ ակալի հոգեհանգիստը Նալբանդեանի գերեզմանի վրա Հասարակութիւնը մեծ էր: Ոտակականաւոր, քաղաքագլուխը, քաղաքային վարչութեան անդամները, հիւրերը բոլոր ժողովիցներ վաճի պատշաճաբ ճաշելու: Մօտաւորապէս 120 հոգի էին:

Ծաշին թեմական դպրանոցի տեսուչը կարգաւ Գր. Չալուրչեանի ստացած հետեւեալ հեռագիրները.—Նոր-Նախիջևանի եւ Բնասարաթի թեմի առաջնորդ Ներսէս արքեպիսկոպոսից, Աստրախանի առաջնորդ Արիստակէս արքեպիսկոպոսից, Լարաբադի թեմի առաջնորդ Գրիգոր եպիսկոպոս Գառնակերեանից, Մշակի խմբագրութիւնից, Մուրճի խմբագրութիւնից, Գար. Սուրբուկեանից, Սմբատ Շահազիզեանից,

յետոյ, կառավարչապետի պալատում տեղի ունեցաւ նախաճաշ բարձրագոյն Անձանց եւ ուսական հոգեւորականութեան բարձր ներկայացուցիչների համար: Ժամի 3-ին Բարձրագոյն Անձանց ուղեւորվեցին Վերա, Արտիս-րիական դորանոյները, որտեղ վրաց ազնուականութեան կողմից ճաշ էր պատրաստված զօրքերի համար: Երեկոյեան ժամի 9-ին Օգոստոսափառ Հիւրերը գնացին թաղարան, ուր ներկայ եղան հանդիսաւոր ներկայացման Գաղաքը երեկոյեան ժամի 6 1/2-ից սկսած լուսավառված էր: Լուսավառված էին նաեւ Սօլովայի եւ Գ. Դաւթի օտարերի կատարները: Լուսավառութիւնը առանձնապէս չքեղ էր կառավարչապետի պալատի առաջ, Գոլովինսկի պրօսպեկտում, Դիօրցովայիս փողոցում եւ Երեւանեան հրապարակի վրա: Մինչև ուշ գիշեր ժողովրդի անպիսի բազմութիւնը դրօշմում էր յիշված փողոցներում եւ հրապարակում:

Կովկասեան բժշկների երկրորդ համաժողովի բացումը տեղի կունենայ սեպտեմբերի 30-ին Թիֆլիսի Արտիստական ընկերութեան շինութեան մէջ: Համաժողովի նախագահ ընտրված է բժիշկ Մալինին:

Մայրաքաղաքի լրագրները հաղորդում են, որ Պետերբուրգի քաղաքային վարչութեան առաջնորդ ռէֆօրմ յուզում է պետերբուրգի-ներին: Այժմ որոշ կերպով յայտնի է արդէն, որ միայն մայրաքաղաքի քաղաքային վարչութիւնը կենթարկվի փոփոխութեան: Լուր է պատում, որ Նոր կանոնադրութեամբ ընտրողական իրաւունք կը տրվի եւ ընական վարձողներին, որոնք ընականի համար վճարում են տարեկան 2000 ռուբլոց ոչ պակաս: Առում են, որ քաղաքային վարչութեան մէջ իրենց կը վարչութեան չորս ընտրովի անդամներ կը չորս անդամ էլ կը նշանակվին կառավարութեան կողմից: Դուռն կը գումարով տարեկան 12 անգամ, եւ նրա ֆունկցիաները փոփոխութեան չեն ենթարկվի, բայց վարչութեան գործողութիւնները կառավարչական աւելի խիստ կօնտրոլին կենթարկվին: Նոր կանոնադրութիւնը մայրաքաղաքի վարչութեան մասին կը մտցնի պետական խորհուրդը հոկտեմբերի երկրորդ կէսին:

Մեզ հաղորդում են հաստատ աղբիւրից, որ Ղազարի գուռի Շահազիզի գաւառաւորների կարմիր-Աղբիւր գիւղը ներկայումս չառ ծանր դրութեան մէջ է. սկսվել են անձրեւները, ցանքեր անելու ժամանակն է, բայց գիւղացիները չունեն սերմացու, որովհետեւ այս տարի նրանց արտերը ոչնչացրել է կարկուտը: Հարկաւոր է շուտափոյթ օգնութիւն, որպէս զի գիւղացիները կարողանան աշխատանքն անել:

Գէորգ Բարիւրաբանից, Պ. Պոռնանից, Երեւանի թեմական դպրանոցի ուսուցչական խմբից, «Լուսավիշ» խմբագրութիւնից, Շուշու հայոց հոգեւոր դպրանոցի ուսուցչական խմբից, բժիշկ Նաւասարդեանից, Ներսիսեան դպրանոցի հոգաբարձութիւնից, երգչուհի հասարակածաւոր Տէրեանից, ուսուցչապետ Սալաթեանից, բանաստեղծի գաւառից, Եպիսկոպոս հասարակութիւնից, Լարսի հասարակութիւնից եւ այլն: Ծաշի ժամանակ խօսեցին Մուշէ վաղապետը, Գր. Չալուրչեանը, Ստ. Մամիկոնեանը, Եր. Շահազիզը եւ Վ. Գրիլեանը: Թէ ճառերը, թէ հեռագիրները ժողովուրդը ընդունում էր բուռն ծափահարութեամբ: Երկու պատգամաւորներից ջով՝ Մօսկվայից եկել էին երեք երիտասարդ վաճառականներ: Այս վերջիններից մինը, պ. Պողոսեան, իմանալով, որ Գր. Չալուրչեանի արամադրութեան տակ գտնվող գումարը փոքր է, զիջելով ժողովրդի ցանկութեանը, յօժարութիւն յայտնեց նուրիլ էլիմաճնի թանգարանին Գամառ-Գաթիլայի արթը կիսարձանը, որը կարծես մօտաւորապէս 400 ռուբլի Առհասարակ պէտք է ասած, որ Մօսկվայի ներկայացուցիչները մեծ կենդանութեան տուեցին հանդէսին: Զարմանալի բան է, որ միւս քաղաքներից ոչ ոք չը կար: Ստացանք միայն հեռագիրներ, այն էլ ոչ ամենից: Օրինակի համար, ժողովրդի օրաին մեծ ցաւ էր, որ Գամառ-Գաթիլայի արձանի բացման օրը չը ստացանք կոնգրակ: Մեր բոլորից ցանկութիւնն էր կոնգրակով բանալ արձանը: Մինչև վերջին րօպէն մենք սպասում էինք եւ հաւատում էինք, որ կը ստանանք, մեր յոյսերը խաբուսիկ էին: Կոնգրակ չեկաւ: Եւ սակայն Գամառ-Գաթիլայան ողջ կեանքում էլիմաճնի ամենաշնորհ պաշտպանն էր: Երբեք մեծ բանաստեղծի քամը, պ. Չալուրչեանը թոյլու-

եւ գոնէ եկող տարի իրանց հացն ունենալ:

Ներկայումս հաղորդակցութեան ճանապարհների միջնորդութեան մէջ միտք է ծագել օրէնսդրական կարգով մի անպիսի կարգ հաստատել, որ արանից յետոյ ուսաց երկաթուղիների վրա պատահած դժբաղդ դէպքերի պատճառով վնասվողները վարձատրութիւն ստանան ոչ թէ միանուագ գումարով, այլ թոշակի ձեւով:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԱՆԳՆԱԹԻՑ

III

Խաղաղութեան կոնգրէսը

Կոնգրէսի երկրորդ նիստը կայացաւ: Զորեքաբերի, սեպտեմբերի 12-ին, նախագահութեամբ Ժօզէֆ Պիլի: Մի կարճ ատենադիւնութեան մէջ, նախագահը նկարագրեց պատերազմի աղէտները, դատապարտեց ջինգոյական ոգին, որով այժմ համակված է անգլիական ազգը:

Օրակարգի խնդիրը՝ խաղաղութեան կազմակերպութեան եւ միացումն իրաւարարական առեւտրական խնդիրներին էին: Տեղեկաբեր էր պ. Էմիլ Արնո, ֆրանսիական պատուիրակը: Դանիէլ լի էր հանդիսականներով: Ընդհանուր յուզմունք եւ իրարանցումն էր տիրում: Արնոյ կողքին նրա ժամ էր մի բարձրաստիճան, ախիստ մօրուքով, կրակոտ աչքերով մարդ, որի անհանգիստ շարժումները գրաւում ամենքի ուշադրութիւնը, դա Վ. Ստէյն էր, «Review of Reviews»-ի խմբագիր-անօրէնը, որ նոյն գիշեր վաղել եկել էր Լօնդոնից՝ արանսկապեան հարցը պաշտպանելու համար: Նա սպասում էր իր հերթին:

Էմիլ Արնո ներկայացրեց կոնգրէսին միջադպրին իրաւունքի յանձնաժողովի տեղեկագիրը Հաագայի արքեպիսկոպոսի ատենանքի եւ իրաւարարութեան միացումն դաշնագրերի կնքման մասին: Կազմվել է արդէն մի միջադպրին դատարան, որ պատրաստ է գործել, երբ զիմեն իրան, յոյս կար, որ այդ ատենանք կը կոչվէր խաղաղութիւնը պահպանելու, բայց, ժգրադաբար, այդ կոչումը չեղաւ: Այնուամենայնիւ խաղաղութիւնը պահպանելու, բայց, ժգրադաբար, այդ կոչումը չեղաւ: Այնուամենայնիւ տեղիք չը կայ յուսահատվելու: Խաղաղութեան գաղափարը մեծ առաջնորդութիւններ է գործում, բազմաթիւ նամակներ, ուղղված մեզ (Քերի բերդին) Ֆրանսիայի զանազան բանւորական շրջաններից, յայտնում են, որ ֆրանսիական բանւորական շրջանները միաբան են խաղաղութեան ընկերութիւնների հետ եւ աշխատում են, գործում են նոյն ուղղութեամբ՝ տեսնել իրագործված միջադպրին երաջարկ-ցութիւնը եւ դաշնակցութիւնը: Երեւան հա-

թիւն խնդրեց Մօսկվայի պատգամաւորներից արքեպիսկոպոսի պատիւը ուղարկել էլիմաճնի թանգարանը: Այս պատիւը կը յանձնվի պ. Տէր-Մանուէլեանին, որը անձամբ կը հասցնէ նրան տեղի: Հանդէսի գեղարուեստական մասին հսկում էր պ. Դուկաս Ալաճալեանը, որը գեղեցիկ զարդարեց վաճի բակը: Ծաշի ժամանակ կարգադրվեցին էին Եր. Շահազիզը եւ Վ. Գրիլեանը: Թէ եւ բազմութիւնը մեծ էր, ամեն բան կարգին էր:

Ծաշից յետոյ դեռ երկար ժողովուրդը չէր հետանում: Եւ սեղանի շուրջը նստած, խօսում էր մեր առօրեայ չար ու բարիի մասին, ցաւելով, որ, ինչպէս պ. Շահազիզն իր ճառի մէջ գեղեցիկ չեղեց, մենք չուտ ենք մոռանում ամեն բան եւ չուտ ենք մոռանում եւ մեր բանաստեղծներին եւ նրանց քաղաքագրներին: Պ. Չարսիսեան, ժողովրդի ցանկութեան համաձայն, գեղեցիկ կերպով կարգաւ Գամառ-Գաթիլայի երկու ոտանաւորները, իսկ պ. Մատուրեանը կրկնեց իր ոտանաւորը. ներկայ եղողները բուռն ծափահարում էին:

Ճանդեօնից յետոյ վերադառնալով ս. Խաչից քաղաք, մենք գտանք սեղանի վրա հետեւեալ հեռագիրները.— արքեպիսկոպոս Սուքիասից, Ներսիսեան դպրոցի տեսչից եւ ուսուցիչներից, բանաստեղծի գաւառից, Մօսկվայի ուսանողներից, Բալախանի Բլաշկո ռեֆօ-պրոմիս-ԻԵՆՈՅ ընկերութեան ծառայողներից, Աղաւաթայից, վարդապետ Գարեգին Յովսէփեանից, Երեւանի երկրպագուների մի խմբից, պ. Թիմուրեանից, էլիմաճնի հոգեւոր ախաբեմայից, Պետերբուրգի ուսանողներին եւ հասարակութիւնից եւ նամակ Գէորգ Դոգոսեանից: Հեռագիրների րօպանակութիւնը միւս անգամ:

Գր. Չալուրչեան

Электротечатня Грузин. Изд. Т—ва, Б.-Ванская ул.